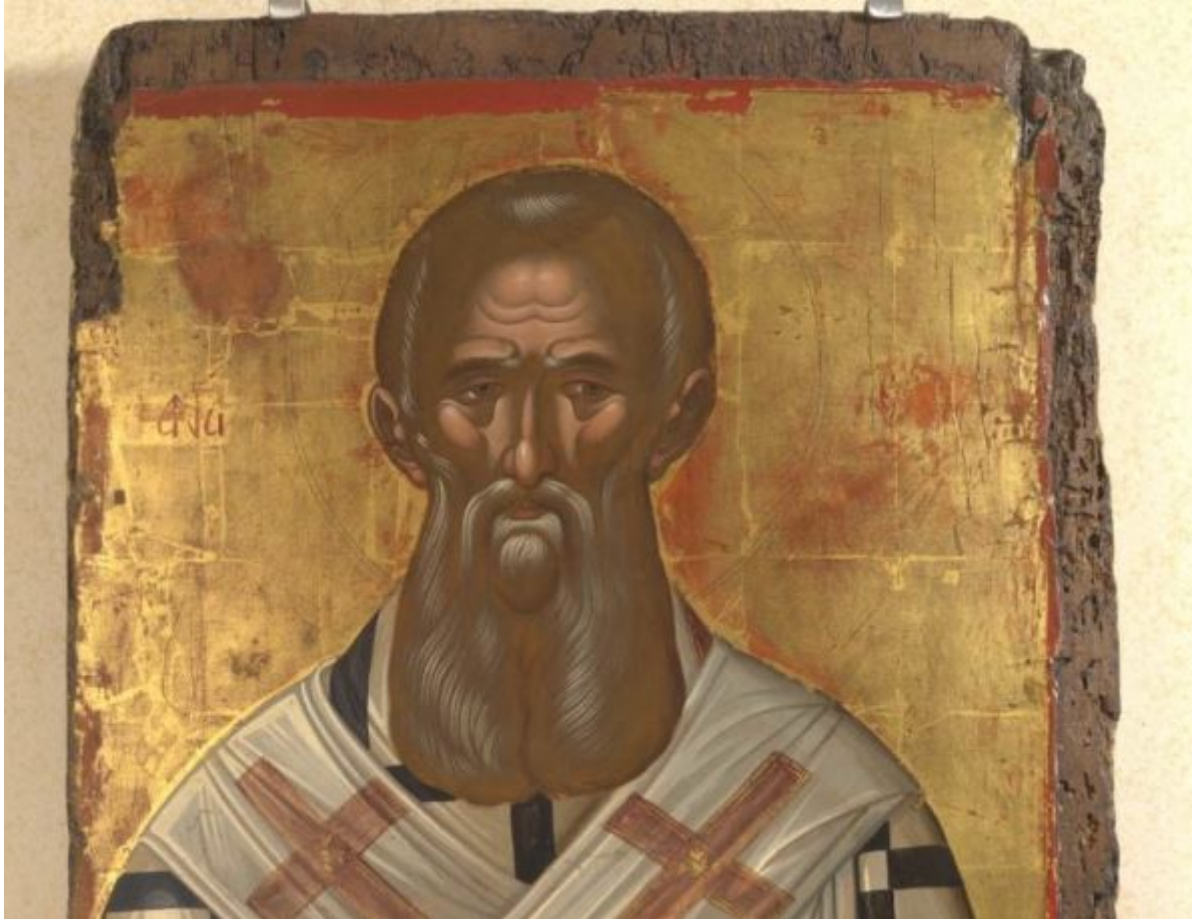

Μέγας Αθανασίος, Τρόποι πρόνοιας του Θεού για να γνωρίζει ο άνθρωπος τον Θεόν

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Αθανασίου Αλεξανδρείας του Μεγάλου Λόγος β' Περί ενανθρωπήσεως

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=415668>

12. Το χάρισμα του «κατ' εικόνα» ήτο μόνον του αρκετόν, διά να γνωρίζη ο άνθρωπος τον Θεόν Λόγον και δι' αυτού τον Πατέρα.

Επειδή όμως ο Θεός εγνώριζε την αδυναμίαν των ανθρώπων, επρονόησε και περί της αμελείας αυτών, ώστε, εάν αμελούσαν να γνωρίσουν μόνοι των τον Θεόν, να δύνανται διά των έργων της κτίσεως να μη αγνοούν τον δημιουργόν.

Επειδή όμως η αμέλεια των ανθρώπων επεκτείνεται ολίγον κατ' ολίγον εις τα χειρότερα, και πάλιν ο Θεός επρονόησε δι' αυτήν την αδυναμیان των, και έστειλε τον νόμον και τους προφήτας, οι οποίοι ήσαν γνώριμοι εις αυτούς, ώστε και εάν διστάσουν να σηκώσουν το βλέμμα των εις τον ουρανόν, διά να αναγνωρίσουν τον ποιητήν, να έχουν την διδασκαλίαν εκ των πλησίον.

Διότι οι άνθρωποι δύνανται από τους συνανθρώπους των να μάθουν διά τα ανώτερα πράγματα.

Ήτο δυνατόν να σηκώσουν αυτοί το βλέμμα εις το μεγαλείον του ουρανού και, αφού κατανοήσουν την αρμονίαν της κτίσεως, να γνωρίσουν τον ηγεμόνα αυτής τον Λόγον του Πατρός, ο οποίος διά της προνοίας του περ όλων γνωρίζει εις όλους τον Πατέρα.

Και διά τούτο κινεί τα πάντα, διά να γνωρίζουν όλοι τον Θεόν δι' αυτού. Ή εάν και τούτο τους ήτο κουραστικόν, ηδύναντο να συναναστρέφωνται τους αγίους και με την βοήθειαν αυτών να γνωρίσουν τον δημιουργόν των πάντων Θεόν, τον Πατέρα του Χριστού, και ακόμη ότι η θρησκεία των ειδώλων είνε αθεία και γεμάτη ασέβεια.

Ήτο επίσης δυνατόν εις αυτούς να είχαν γνωρίσει τον νόμον και να παύσουν να κάνουν κάθε παρανομίαν, και να ζήσουν βίον ενάρετον. Διότι δεν ήτο μόνον διά τους Ιουδαίους ο νόμος, ούτε δι' αυτούς μόνον εστέλλοντο οι προφήται (αλλ' εστέλλοντο προς τους Ιουδαίους και εδιώκοντο από τους Ιουδαίους)· ήσαν όμως ιερόν διδασκαλείον, διά να γνωρίση όλη η οικουμένη τον Θεόν.

Ενώ λοιπόν τόσον μεγάλη ήτο η αγαθότης και η φιλανθρωπία του Θεού, εν τούτοις οι άνθρωποι, επειδή ενικήθησαν από τας προσκαίρους απολαύσεις και τας σατανικάς φαντασίας και απάτας, δεν παρεδέχθησαν την αλήθειαν, αλλ' εγέμισαν τους εαυτούς των με περισσότερα κακά και αμαρτήματα, ώστε να μη φαίνωνται πλέον λογικοί, αλλ' εκ της συμπεριφοράς των να θεωρούνται ανόητοι.

13. Έτσι λοιπόν οι άνθρωποι έχασαν το λογικόν των και έτσι η δαιμονική πλάνη επεσκίαζε τα πάντα, και απέκρυπτε την γνώσιν περί του αληθινού Θεού.

Τι έπρεπε να κάνει ο Θεός; Να σιωπά διά μίαν τόσον μεγάλην πλάνην και να αφήνη τους ανθρώπους να πλανώνται υπό των δαιμόνων και να μη γνωρίζουν τον Θεόν;

Και διά ποίον λόγον εδημιουργήθη εξ αρχής ο άνθρωπος κατ' εικόνα Θεού; Ήτο προτιμότερον να δημιουργηθή απλώς ως άλογον ον, παρά, αφού εδημιουργήθη ως λογικόν, να ζη την ζωήν των αλόγων. Και ποία τέλος πάντων ανάγκη υπήρχεν εξ

αρχής να λάβη έννοιαν περί Θεού, εφ' όσον μάλιστα ούτε τώρα είναι άξιος να λάβη;

Δεν έπρεπε να του δοθή ούτε εξ αρχής. Και ποίον θα ήτο το όφελος ή η δόξα διά τον ποιητήν Θεόν, εφ' όσον δεν τον προσκυνούν οι άνθρωποι που αυτός εδημιούργησεν, αλλά νομίζουν ότι άλλοι είναι οι δημιουργοί των;

Διότι εμφανίζεται ο Θεός να τους έχη δημιουργήσει δι' άλλους και όχι διά τον εαυτόν του. Εξ άλλου, όταν ένας άνθρωπος είναι βασιλεύς, δεν αφήνει τας χώρας που κατέκτησεν ελευθέρας να δουλεύουν εις άλλους, ούτε να καταφεύγουν εις άλλους, αλλά δι' εγγράφων τους υπενθυμίζει, πολλάκις δε και διά φίλων στέλλει επιστολάς εις αυτάς, και ακόμη, εάν παραστή ανάγκη, ο ίδιος πηγαίνει και τους κάνει να συσταλούν από την παρουσίαν του, ώστε να μη υπηρετούν άλλους και μένη ανεκτέλεστον το ιδικόν του έργον.

Δεν θα λυπηθή ο Θεός πολύ περισσότερον τα πλάσματά του, ώστε να μη αποπλανηθούν μακράν αυτού και να μη υπηρετούν εις τα ανύπαρκτα, αφού μάλιστα αυτή η πλάνη γίνεται η αιτία απωλείας και αφανισμού των; Άπαξ και έγιναν μέτοχα της εικόνας του Θεού, δεν έπρεπε να χαθούν.

Τι έπρεπε λοιπόν να κάνη ο Θεός; Ή τι άλλο έπρεπε να γίνη παρά να ανανεωθή το «κατ' εικόνα», ώστε δι' αυτού να δυνηθούν οι άνθρωποι πάλιν να τον γνωρίσουν;

Και πώς άλλως θα ηδύνατο να γίνη αυτό παρά διά της προσελεύσεως αυτής της ιδίας της εικόνας του Θεού, δηλαδή του Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού;

Δι' ανθρώπων μεν δεν ήτο δυνατόν, επειδή αυτοί είχαν δημιουργηθή «κατ' εικόνα»· αλλ' ούτε δι' αγγέλων, διότι αυτοί δεν είναι εικόνες. Διά τούτο ο Λόγος του Θεού ενηνθρώπησε, διά να επιτύχη να αναδημιουργήση τον «κατ' εικόνα» άνθρωπον, αυτός ο οποίος ήτο εικών του Πατρός.

Και δεν ήτο δυνατόν να γίνη αλλιώς, αν δεν εξηφανίζετο ο θάνατος και η φθορά. Διά τούτο ευλόγως έλαβε θνητόν σώμα, διά να είναι δυνατόν και ο θάνατος να εξαφανισθή εις αυτόν και οι «κατ' εικόνα» άνθρωποι να ανακαινισθούν πάλιν.

Δι' αυτήν λοιπόν την ανάγκην δεν εχρειάζετο τίποτε άλλο, παρά η εικών του Πατρός.

Απόσπασμα από το βιβλίο Αθανασίου Αλεξανδρείας του Μεγάλου «Άπαντα τα έργα, τόμος 1, Απολογητικά», εισαγωγή Παναγιώτης Χρήστου κείμενο, μετάφραση, σχόλια Στέργιος Σάκκος.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)